

Ако са ви юнаците безъ рана,
На раны ги научете... търпете...

Леле Боже ! Де са зеха чужденци ;
Раздърпаха народното ни тяло...-
Сбирайте ся на купъ, братъя, и всинца
Да съставимъ Неразделно пакъ Цяло.
Сурва! Сурва! Скоро, Боже, свести на!
Туй ся моли, срещу Нова година,
Сурвакникътъ, който тука забравень
Незабравя тамъ що става въ градъ Главень¹⁰.

С „градъ Главен“ П.Р. Славейков визира старопрестолния Търновград. В годините на чуждото владичество този древен град живее в съзнанието на народа като българска столица, като обединителен център на вярата и борбата му. Изборът му за място, където да се свика и заседава Учредителното събрание през 1879 г. не е случаен. То става по силата на сключените през 1878 г. договори в Сан Стефано /чл. 7/ и Берлин /чл.4/. И в двата договора името на Търново се сочи като място, където ще се свика едно събрание от български първенци/ нотабили /, което ще изработи преди избора на княз Органически устав на княжеството. На практика европейската дипломация през 1878 г. се съобразява с историческите традиции и памет на народа ни относно ролята на старата престолнина Велико Търново в обществения и духовен живот на българския народ, като я определя за център на политическия живот след Освобождението.

„Сурвакня за година 1879 г.“ от П. Р. Славейков е пръв призив и насока за националното ни обединение. В Учредителното събрание 52-годишният П. Р. Славейков се откроява като един от най-дейните депутати - взема думата за изказване 82 пъти¹¹. Заедно с Драган Цанков и Петко Каравелов той възглавява либералното течение в него. Позицията, която отстоява като народен избраник, е на човек дълбоко вярващ в силите и възможностите на своя народ. Това ясно проличава и в първия хумористичен вестник у нас след Освобождението - „Остен“, който той започва да издава в Търново в дните на Учредителното събрание. Печатан е в Ботевата печатница, която на 16 януари 1879 г. Киро Тулешков и Пано Иванов пренасят от Букурещ в Търново¹². Излизат общо 12 броя - от март до 6 юни 1879 г.

„Остен“ е политически вестник, печатен орган на либералното течение. Чрез богатата палитра на хумора и сатирата Славейков пламенно защитава демократичните основи на Търновската конституция, в изработването на която влага своя